

# Adevărul

Cotidian independent al județului Arad

ANUL II

Nr. 62

Duminică, 4 martie 1990

4 pagini — 1 leu

I.O.I.

## Demonstrația „mută” din fața Primăriei

Ieri dimineață, în fața Primăriei arădene s-a desfășurat o demonstrație „mută” organizată de sindicatele pe secții ale I.O.I. Arad, pentru care s-a cerut și s-a primit aprobarea autorităților. Cei peste 200 de participanți și-au exprimat revendicările nu prin scandări zgomotoase de lozinci, ci prin înscrierea lor pe pancartele purtate.

Un grup de 12 reprezentanți ai muncitorilor de la I.O.I. au prezentat revendicările în fața domnului Dănilă Onofrei, membru al Biroului executiv al C.P.U.N. al județului Arad și a domnului Mihai Radu, primarul județului. Ei au înaintat o petiție în care oamenii muncii de la I.O.I. cer, printre altele, săptămâna de lucru de 40 de ore, revizuirea tarifelor de salarizare aferente, accesul liber al oamenilor muncii la medicamente de primă necesitate, informarea concretă asupra destinației fondului „Libertatea”, explicarea rolului

fondurilor C.A.S., revizuirea normelor de muncă în concordanță cu realitatea, participarea nemijlocită a muncitorilor la dezvoltarea tehnologică a întreprinderii, inclusiv abordarea unor tehnologii în colaborare cu firme similare din străinătate la inițiativa întreprinderii, asigurarea concediului de odihnă egal ca durată pentru toți oamenii muncii, indiferent de vechime. De asemenea, a fost subliniat faptul că în cazul în care nu vor primi răspuns la revendicările lor până la 8 martie a.c., în 9 martie muncitorii de la I.O.I. vor declara grevă în semn de protest.

Demonstrații au fost asigurați că solicitările lor vor fi analizate împreună cu Centrala și ministerul de resort, urmând ca rezultatele acestor demersuri să le fie comunicate în timp optim.

C. ALECU  
M. CONTRAS  
Foto: M. CANCIU

## Procesul de la Timișoara (II)

A doua zi a procesului de la Timișoara a debutat cu o hotărâre care a surprins într-o oarecare măsură, asistența: aceea de audiere separată a inculpatului Macri Emil. Spunem, într-o oarecare măsură deoarece, ce-i drept, anterior Curtea Supremă de Justiție anunțase — pentru rațiuni nedezvăluite, dar ușor de intuit — rezervația dreptului de interogare individuală a acuzaților.

De ce s-a început cu ex-generalul Macri este lesne de înțeles dacă reamintim că el deținea la vremea respectivă — mai exact, în zilele premergătoare Revoluției — una dintre pozițiile cheie în Defunctul Departament al Securității Statului, aceea de șef al Direcției contrainformații economice. Mai mult, el este ordinul generalului colonel Iulian Vlad, fostul șef al Departamentului de tristă amintire, Macri Emil este numit — sau cum ținea el să se consimțea, numit fără ordin scris — în fruntea unui grup

de ofițeri superiori cu misiunea de a se deplasa la Timișoara și a culege informații despre evenimentele care se precipitau de la o oră la alta. Ce fel de informații? și în ce mod urmau ele să fie procurate? Dacă ar fi să-i dăm crezare lui M.E. era vorba de simple date, legate de starea și paza întreprinderilor și instituțiilor, date care — cum zice tot el — n-au ajutat prea mult, dar nici nu au stricat ceva sau cuiva. Atunci pentru ce a fost pusă în mișcare uriașa și diabolică mașinărie de informare începând cu infiltrarea în rândul manifestanților a felurii lucrători de securitate și terminând cu interceptarea sau întreruperea convorbirilor telefonice interne și internaționale și controlul corespondenței cetățenilor? Mai mult, din probele administrate la dosar reiese că activitatea de informare a cuprins și răniții sutele de răniți aflați în spital. Cu ce scop și cui serveau ele? Fostul șef de Direcție se pare că nu-și amintește, despre așa ceva, trecind răspunderea totală asupra colonelului Anastasiu Gabriel, adjunctul șefului misterioasei Direcții nr. 1 din Departamentul Securității, direcție abilitată să studieze cu precădere „pulsul” și starea de spirit a studenților și „frontieriştilor”. Oricum, adaugă Macri E., știam, cunoșteam de ani de zile valul crescând de nemulțumiri din rândul populației, faptul că marea mă-

șinătate a acestora suferea de foame, frig și lipsă de lumină, așa încât ceea ce eu am transmis, totuși, mai departe nu putea să facă rău cuiva. Adică, demonstrațiilor. Ba se poate spune chiar că această activitate a venit în sprijinul lor!

De aici, o firească întrebare: pentru ce a fost atunci trimis la Timișoara grupa de ofițeri superiori în frunte cu ex-generalul Macri Emil? Pentru a reprimă demonstrația sau pentru a o „sprijini”? Răspunsul îl lăsăm în seama instanței de judecată și până la pronunțarea lui, a fiecărui cititor în parte. În aceeași ordine de idei, inculpatul a negat categoric implicarea sa directă în comiterea asasinatelor și ororilor din zilele de 17 și 18 decembrie. După cum povestește el, în după-amiaza zilei de 17 decembrie, în jurul orei 16.30 în biroul în care se găsea la sediul Inspectoratului județean al M.I. generalul Gușe a fost cel care, practic, a dat ordinul de a se trage în demonstrații prin cuvintele „Scoateți tancurile, roțiți turelele și faceți-ți tândării”. Macri Emil nu își găsește nici o vină în afară de aceea de a fi ordonat culegerea de informații — nevinovate, după cum s-a văzut mai sus... și de a le fi transmis mai departe. De asemenea, potrivit declarațiilor

M. DORGOSAN

(Cont. în pag. 8 (II-a))



## Cu cititorii în forumul „Adevărului”

ÎN VIRTUTEA DREPTULUI LA REPLICĂ

Domnul Sablin Bodea, responsabil cu presa la P.E.U.F. — Arad, ne-a adresat o scrisoare pe care ne roagă s-o publicăm în coloanele ziarului „Adevărul”. Întrucât ziarul nostru nu are nimic comun cu polemică pe care semnatarul scrisorii o are cu cc. Ardelean Cornel, oferim domnului S.B. posibilitatea dreptului la replică, menționând încă o dată că asemenea controverse de ordin personal nu vom mai găzdui în viitor în coloanele „Adevărului”. Iată conținutul scrisorii: „Ne simțim datorii față de opinia publică, în virtutea dreptului la replică, să lămurim puțin profilul d-lui cc. Ardelean Cornel, care s-a cotărit într-un turn de fildeș al

dreptății și corectitudinii. Stimate domn A.C.... De ce nu ai spus opiniei publice, încă de la prima scrisoare, că în 2 ianuarie 1990, la 7.30 mi-ai bătut la ușă, venind cu mașina de scris, exclamând: „Gata! Scoală-te! Am găsit formula... Voi deveni milionar. Voi candida pentru președintele țării, iar tu vei fi consilierul meu!”. Nu s-au îngropat încă morții Revoluției și tu, stimate prieten, corect, cinstit și drept, te vedeai președintele țării. Și milionar. Din ce bani? Te-am ajutat să redactezi așa zisa Platformă-Program, din prietenie, pentru că după facultate ai o gândire incilcită și faci elementare greșeli de ortografie, neadmisibile nici în clasele primare. (Dacă e necesar, îți arăt manuscritele!)

Da, d-le A.C., am publicat poezii cu e.c. și n.c., cum au făcut mii și mii de alți creatori, dar ele nu reprezintă mai mult de 5 la sută din creația mea. Ai uitat, d-le A.C., că d-ta m-ai adus la acest partid să scriu ziarul? Cine din noi doi îl cunoștea mai bine pe Gurilă Constantin? De ce acum, când te consideri un mistret rănit — cum se zice — cauți să împoști cu noroi în stînga și în dreapta? Unde ai fost când unii membri din conducerea provizorie a partidului și-au riscat viața în Revoluție? (ca „paznicul” Tătar Gh., de exemplu). Știm noi prea bine unde erai... Căutați la căldurică formula

EMIL ȘIMÂNDAN

(Cont. în pag. 8 (II-a))

## Mai întâi stabilizarea economiei!

Sînt la sediul brigăzii nr. 1 Arad a T.M.U.C.B., brigadă condusă mulți ani de inginerul Miron Cheregi, care acum, în urma alegerilor, este directorul antreprizei. În conducerea brigăzii au rămas inginerul Ioan Ignat și subinginerul Radu Rusu, doi cunoscuți montori care se bucură de o apreciere deosebită din partea colectivului brigăzii. Am venit să-l întreb cum muncesc și cum câștigă oamenii din brigadă? Iată ce ne-au declarat:

— Muncim în trei sectoare: construim diverse instalații pentru Schela de producție petrolieră Pecica, continuăm lucrările la C.E.T. pe lignit și executăm reparații la instalațiile Combinatului chimic. În toate aceste sectoare noi nu am întrerupt lucrul, în acest an, nici măcar o zi, evident cu excepția zilelor de odihnă și a simbetelor libere, primele din istoria brigăzii noastre. Modul cum am muncit este reflectat foarte corect în nivelul salariilor realizate. Pe ianuarie, depășirea medie a salariului tarifar (fără să fi beneficiat de nici un fel de sporuri față de vechea legislație) se ridică la 17,8 la sută, iar pe februarie, după situația încheiată, rezultă un spor asemănător.

Mi-ai spus că ai lucrat absolut în toate zilele de lucru. Dumnezeuastră n-ai făcut alegeri?

— Ba da, am făcut, dar în afara programului de muncă. Concret, alegerile pe brigadă le-am făcut într-o sîmbătă, în zi scurtă, începînd de la ora 11, iar la cele pe antrepriză am participat, o singură dată, de la ora zece, doar delegații. Practic noi nu ne-am dereglat programul de lucru cu ocazia alegerilor. Întregul nostru colectiv a înțeles că pentru a câștiga bani, trebuie să muncim. Avem timp și pentru revendicări, dar după opinia noastră, încă nu e momentul!

Mai explicit, asupra acestui aspect s-a pronunțat maestrul Teodor Combos: „Noi, care am muncit o viață întreagă pe șantier, în condiții foarte grele (ploaie, frig, noroi, arșiță etc.) permanent peste programul normal și legal de opt ore — precizez că circa opt luni pe an am lucrat în regim de 10 și chiar 12 ore zilnic, inclusiv sîmbăta, duminica și în puținele sărbători legale — nu beneficiem de un drept pe care îl vom revendica: constituirea

T. PETRUȚI

(Cont. în pag. 8 (II-a))





